

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Dubium X. De præscriptione feudorum, & emphyteusis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

cætera quoque ferè omnia; igitur aliquæ criminales actiones sunt, quæ excluduntur minori tempore, quam 20. annorum; sic de jure communi crimen *peculatus* præscribitur *quinquennio*, L. 7. ff. ad leg. Jul. peculat. ibi: *peculatus crimen ante quinquennium admissum, objici non oportet*; idem est de actione, vel accusatione *Adulterii, stupri, incestus, lenocinii*, &c. intellige, quoad pœnam temporalem, ex L. 29. ff. ad leg. Jul. de adulter. ibi: *hoc quinquennium observari legislator voluit, si Reo, vel reæ stuprum, Adulterium, vel lenocinium objiciatur*. Quid ergo, si aliud crimen, si quod objiciatur, quod ex lege Julia descendit: ut sunt, qui domum suam stupri causâ præbuerunt, & melius est dicere, *omnibus admissis, ex lege Julia venientibus, quinquennium esse præstitutum*.

2471.

Verum huic responsioni adhibenda est aliqua limitatio. 1. ut intelligatur, accusationem *Adulterii* tolli *quinquennio*, quoad pœnam *temporalem*, seu *legalem*; non autem *spiritualem*; hinc propter *Adulterium* semper peti potest *divortium*, nisi *Reo* ab innocente dimissum, aut aliâ viâ *jus divortii* extinctum sit. 2. ut etiam quoad *temporalem* pœnam procedat solum de *adulterio præcisè*, nimirum, sine *incestu*, vel *stupro*; ubi enim est cum *incestu*, requirit præscriptionem 20. annorum, ex L. *querelam, cit.* si autem cum *stupro*, seu *violentia*, nunquam præscribitur per dict. L. 29. §. *fin.* ibi: *eum autem, qui per vim stuprum intulit, vel Mari, vel feminae, sine præscriptione hujus temporis, accusari posse, dubium non est; cum eum publicam vim committere nulla dubitatio est*.

2472.

Præter hoc, delictis, quorum accusatio, vel denuntiatio, perpetuo durat, seu nullo tempore præscribitur, annumeratur etiam accusatio *Apostasiæ*, L. *Apostatarum*, C. de *Apostatis*; ibi: *Apostatarum Sacri-legum nomen singulorum vix continuâ accusatione incesset, & nullis finitâ temporibus hujusmodi criminis arceatur indago; & crimen parricidii*, L. *fin.* ff. ad legem *Pompejam* de *parricid.* ibi: *eorum, qui parricidii pœnâ teneri possunt, semper accusatio permittitur; & hoc extendunt aliqui ad omnia crimina excepta, ut est crimen lætæ Majestatis, Hæresis, Assass-*
Tom. II.

finii, falsæ monetæ, Simonia, Abortus, suppositi partus, Concussionis.

Ad. 3. Resp. quod non; & hoc propter regulam generalem, ibi: *qua sunt temporalia ad agendum; sunt perpetua ad excipiendum*. Ad 4. Resp. quod à die commissi criminis, & non primum à die notitiæ, ut habet communior sententia (quamvis hoc posterius etiam non pauci, nec ignobiles teneant) quia regulariter præscriptiones, etiam ignorantibus currunt. Ad extremum nota, tametsi quædam actiones civiles ex criminalibus descendant, non tamen præscribi, sicut istas; sed tempore ipsis à jure constituto.

2473.

DUBIUM X.

De præscriptione feudorum, & emphyteusis.

Quoad hanc materiam, quantum pertinet ad feudum, & emphyteusin Ecclesiasticam, quæstio proposita resolvi potest ex dictis; quoad alia feuda, quantum est ex libris feudorum, & seclusâ locorum consuetudine, vel pactis primæ concessionis adjectis, quæstio est. 1. an feudum à possessore bonæ fidei præscribat; contra verum Vasallum tempore ordinario? 2. an etiam in aliis casibus? 3. an præscriptio feudi contra verum Vasallum noceat etiam ejus filiis? 4. si quis per errorem investitus à vero domino possideat feudum bonâ fide tempore requisito? 5. si quis investitus esset per Procuratorem, qui per errorem credebatur habere mandatum speciale? 6. si quis possideret feudum ex titulo existimato, credens majores suos esse investitos? 7. an idem foret, si quis esset investitus à vero Vasallo, qui inconsulto Domino feudum alienavit? Ante respons. nota, quodlibet feudum contra quemcunque præscribi tempore immemoriali; id, quod tenet communis; quia in tali casu præsumitur titulus, & saltent non mala fides; quibus positis:

2474.

Ad. 1. Resp. affirmativè, nimirum inter præsentem decem; inter absentes viginti annis, supposito titulo comparationis, seu acquisitionis; ad 2. Resp. non nisi annis triginta; ratio sumitur ex lib. 2. feud. tit. 26. ibi: *si quis per triginta annos rem*
L III 2 aliquam,

2475.

aliquam, ut feudum, possedit, & servitium domino exhibueris: quamvis de ea re non sit investitus, præscriptione tamen triginta annorum se iuri potest; excipe tamen, nisi constaret de mala fide; tum enim constaret de substantiali defectu præscriptionis legitimæ. Ad 3. Resp. affirmativè, si feudum sit hæreditarium; non autem, si ex pacto, & providentia; ratio sumitur ex differentia feudi hæreditarii concessi pro se, & heredibus quibuscunque tam suis, quam extraneis maribus; alterum autem conceditur solum pro se, & liberis, seu filiis, nulla mentione facta heredum, quæ talium; jus enim nullum transit in hæredem, nisi quod habet is, cuius hæres est; igitur si is, cuius hæres sunt liberi, hoc est, cui succedunt liberi jure solum hæditario, non ut liberi, sed ut hæres, completâ præscriptione contra se amisit feudum, nihil ad illos transmittit; aliud est de his, qui vocantur in feudum ex pacto & providentia; non autem, titulo hæditario; sed jure sanguinis, &c.

2476.

Ad 4. Resp. si dominus directus, errore ductus (puta ex præcedente aliqua promissione) investivit Titium; cum in re non deberet, feudum hoc à Titio præscribi cum bona fide, longo tempore; sic enim non deficit titulus, bona fides, & possessio per tempus jure definitum; quæ ratio militat in casu, quo quis investitus foret per Procuratorem, qui, justo investiti errore, credebatur habere mandatam speciale, ex quo patet ad 5. Ad 6. Resp. quod sic, quantum est ex tali titulo, si cætera non desint. Nam ad præscriptionem temporis ordinarii sufficit titulus existimatus per num 2367. Ad 7. Resp. quod sic, si foret possessor bonæ fidei; tunc enim non deficeret titulus coloratus, si justo errore sibi persuasit, Vasallum id posse; nam tali casu feudum, quæ tale 30. annis præscriberet contra ipsum dominum; colligi videtur ex l. 2. feud. tit. 42. §. Præterea. ibi: feudum alienatum non legitimè (nullâ obstante præscriptione) revocari potest; ergo secus; illâ obstante.

ARTICULUS ULTIMUS.

De impedimentis, & effectu præscriptionis.

NON est dubium præscriptionem sæpius impediri, ne vel incipiat legitimè; vel, si quidem rectè cepit, deinde vel aliquid deficiat, vel superveniat; ne continetur; vel deniquè per tempus aliquod suspendatur, eâ quidem lege, ut antè tempus cum eo, quo pendet præscriptio, non possit computari; sed solum cum subsequente, quo sublata est causa pendentis, & cursus hætenus impeditus, atque ut ajunt, sufflammat, rursus liber est.

§. I.

An præscriptio procedat contra non valentem agere?

DE hoc agitur L. 1. §. ne autem, C. de annali exception. ubi dicitur: præscriptio non currit, non valenti agere de jure, hoc est, jure obviantè, vel prohibente illi actionem, contra quem præscriptio tendit. Hæc regula proficiscitur à ratione naturali, propter quam non est conveniens, ut is pœnam, vel jacturam patiatur, qui nullam culpam, vel negligentiam in custodia rerum suarum, jure actionem, vel vigilantiam actionis inhibente, commisit; sic Baldus in Authent. Nisi triennale; C. de bonis mater. n. junctâ gloss. V. apparuerint. Unde Sichardus in Cod. l. 3. tit. 28. de inoffic. testam. in l. 14. & l. 16. n. 10. fol. 178. rectè docet, quod præscriptio non currat ei, qui non est negligens: at quando quis agere non valet de jure, non est negligens; quis enim inculare eos poterit, si hoc non fecerint, quod, etsi maluerint, minimè adimplere lege obviantè valebant; ut ait Imperator in cit. l. 1. §. 2. Ne autem. Ex hoc infert Baldus in cit. Authent. Nisi, quod, si statutum dicit, ut eis currat præscriptio; qui sua debita non exegerint intra 10. annos, ei non currat præscriptio, qui agere impeditus est; quia illa regula est naturalis; nec naturalis æquitas patitur, ut ibi sit pœna, ubi